

Lluís Companys: contra la guerra

Edició de Josep M. Figueres

Amb pròleg d'Antoni Segura

Col·lecció Clàssics de la Pau i la Noviolència

Un recull de textos que ens descobreix la veu valenta i crítica del president Lluís Companys contra la intervenció militar espanyola al Marroc, una guerra absurda, impopular i desastrosa.

Escrits i discursos de l'expresident Companys

Lluís Companys: contra la guerra és un recull dels escrits i les intervencions parlamentàries de l'expresident de la Generalitat, **Lluís Companys**, contra la presència i intervenció militar espanyola al Marroc entre els anys 1921 i 1923, en una clara demostració del seu activisme antimilitarista i la seva veu valenta contra la guerra. Companys va desplegar una activitat incessant en contra d'aquesta intervenció: com a diputat, sent una de les veus més crítiques; com a polític català, fent mítings arreu, i com a periodista, amb nombrosos articles en diaris i revistes.

Gran coneixedor de Companys, **Josep M. Figueres** ha seleccionat i editat en aquest volum els seus escrits i les seves intervencions parlamentàries contra aquesta guerra, on Companys hi identifica el general Berenguer i el rei com a principals responsables i reclama que s'abandoni immediatament el Marroc. Com explica **Antoni Segura** al pròleg, Companys va assumir l'antimilitarisme com a part de l'ideari del republicanisme i del catalanisme d'esquerres que connectava amb el malestar que la guerra del Marroc despertava entre les classes populars. Ara bé, cal tenir en compte que en aquells moments ser antimilitarista no pressuposava defensar el pacifisme, sinó que incidia directament contra l'exèrcit com a institució, sense que es compartissin sempre idearis pacifistes i noviolents.

El llibre per dins

«En les primeres dècades del segle XX, l'antimilitarisme no era encara un moviment autònom, sinó que formava part d'un decàleg de valors de l'esquerra i del republicanisme. (...) Més que antimilitarisme era un posicionament contra un exèrcit espanyol que sempre havia estat identificat a Catalunya amb la repressió i la imposició dels interessos de Madrid. No era encara, com va succeir al darrer quart del segle XX, un posicionament contra la violència o contra la guerra en general. (...) Era un antimilitarisme que s'assumia com una eina de lluita contra una classe dirigent —monarquia, terratinents, financers, exèrcit— decrepita i disposada a sacrificar la vida dels joves en l'altar de les vanitats imperials. I era, en aquest sentit, un antimilitarisme amb trets de modernitat, que enllaça perfectament amb els "No a la guerra" més recents.»

Del pròleg d'Antoni Segura

«Companys protesta de la presència i la intervenció militar espanyola i ho fa amb els diversos instruments que té al seu abast. Com a diputat, esdevenint una de les veus més crítiques, constants i rellevants. Com a polític català, amb una campanya de mítings en la qual, tot i les limitacions governatives, aconsegueix un notable impacte pels molts que fa i l'interès amb què són seguits. (...) Com a periodista que sempre es considerà, redactà articles on va fer palesa la seva posició pacifista no exempta de complicitats amb el moment històric que li tocà de viure.»

Guerra i periodisme, de Josep M. Figueres

«La persistència a la guerra del Marroc és la prolongació indefinida dels vicis, relaxacions, desencerts que ens porten cada any a un nou desastre i que van provocant l'esgotament lent, però inevitable i segur de la vida d'Espanya. »

Lluís Companys. Article a *El Diluvio*, 1923.

«Pido el abandono inmediato de Marruecos, lo mismo que algunos que en esta misma Cámara se sientan en los bancos de lo que vosotros llamáis la legalidad. (...) El criterio de los republicanos catalanes creo expresarlo aquí. En cosas tan graves, tan terribles como estas, en que van a montones el oro y la sangre del país, aunque parece que se va alejando cada día del recuerdo de la tragedia, y que esos soldados muertos en África no tienen padres ni hermanos que salgan a la calle clamando venganza, es preciso que todos los Diputados a quienes he aludido expongan su opinión. (...) Muertos, montones de muertos, campos empapados en sangre, después de unos años de acción en los cuales todos habéis pasado por ese banco, ¿quién va a acusarnos? Una responsabilidad global para todos los políticos, una responsabilidad constitucional para los Ministros, una responsabilidad directa para el Rey y para el general Berenguer.»

Lluís Companys. Intervenció parlamentària al Congrés dels Diputats, 1921.

Josep M. Figueres, l'editor

Historiador i professor d'Història del Periodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona, Josep M. Figueres s'ha centrat en l'estudi del catalanisme polític. S'ha fixat en consells de guerra i, especialment, en la premsa catalana, sobre la qual ha investigat i ha publicat un gran nombre de treballs de recerca i alta divulgació, manuals, etc. Hi destaquen *La Renaixensa* (1981), *Diari Català* (1999), *Prensa i nacionalisme* (2002), *Veus de l'exili* (2005) i *Entrevista a la guerra* (2007). Les seves darreres obres són l'edició de l'obra completa de Valentí Almirall (2009- 2012), *Les cròniques de guerra de Lluís Capdevila* (2011), *El periodismo catalán. Prensa e identidad* (2012) i *La Veu de Catalunya* (2013).

Lluís Companys

Dirigent polític que els anys vint organitza les esquerres agràries amb la creació del sindicat Unió de Rabassaires. Diputats pels republicans d'esquerra en substitució de Francesc Layret, assassinat. Obtingué una gran notorietat i el 1933, després d'haver estat governador civil de Barcelona, diputat al Congrés, ministre de Marina, diputat al Parlament i president del Parlament, amb la mort de Francesc Macià, va accedir a la presidència de la Generalitat, càrrec que va mantenir durant tota la Guerra Civil. Exiliat, fou detingut a França, traslladat a Espanya i afusellat el 1940 en un polèmic consell de guerra, esdevenint una figura carismàtica i simbòlica en la lluita per les llibertats nacionals i democràtiques.

La col·lecció

La col·lecció *Clàssics de la Pau i de la Noviolència* (editada per l'ICIP i Angle Editorial) vol ser una aportació contínua que faciliti la implantació progressiva de la cultura de pau i la consegüent eradicació de la violència sociopolítica. Altres títols d'aquesta col·lecció són: *Llibertat sense por i altres escrits*, d'Aung San Suu Kyi; *El valor humà de la pau i altres textos inèdits*, de Lluís Maria Xirinacs; *Sobre la violència*, de Hannah Arendt; *Tres guinees*, de Virginia Woolf; *Pau Casals. Escrits i discursos*, de l'editor Josep M. Figueres; i *Mahatma Gandhi*, de Romain Rolland.

Fitxa del llibre

Preu: 17,00€

Col·lecció: Clàssics de la pau i la noviolència, núm. 7

ISBN: 978-84-15695-57-8

Nombre de Pàgines: 240

Mides: 14,5 x 23 cm

Enquadernació: Rústica amb solapes

Data primera edició: Gener del 2014

Prensa Angle Editorial 93 363 08 23 / 620 43 07 18 premsa@angleeditorial.com

Prensa i Comunicació ICIP 93 634 74 64 / comunicacio.icip@gencat.cat